

A Sacra Corona főszereplője: Szarvas Attila Filmsztár az ismeretlenségéből

Szarvas Attila Szent László szerepében, az egyik csatajelenetben

Mától vetítik a mozik a Sacra Corona című történelmi játékfilmet, amelynek alkotói, Koltay Gábor rendező és Novák Emil operatőr több mint ötszáz próbafelvételt készítettek, hogy a főszerepekre a legideálisabb színészeket megtalálják. Olyan fiatalokat kerestek, akiket még nem ismer a közönség, így fedezték fel a Miskolcra indult, huszonhat éves Szarvas Attilát, akire a lovagkirály, Szent László szerepét bízták.

Koltay Gábor azt mondta, ugyanolyan jó választás volt önmagára bízni Szent László szerepét, mint annak idején az István, a királyban Vikidál Gyulára Koppányt. Bemutatózásképpen mit mondana el önmagáról?

Miskolci vagyok, eredetileg nem színésznek készültem, egy híradástechnikai szakközépiskolába jártam. Érettségi után kerültem be egy színjátszó körbe, amellyel néhány alkalommal a Miskolci Nemzeti Színházban is fel léptünk. Végül jelentkeztem

Gör Nagy Mária színtanodájába, amit tavaly végeztem el. Csodálatos három évet töltöttem el ott, például Barta Mária művésznő nemcsak színészmesterségre tanított bennünket, hanem az emberekhez való viszonyulásra és a szakmai alázatra is.

Ismeretlen színészként hogyan kapta meg ezt a nagy filmszerepet?

Behívtak bennünket a színtanodából próbafelvételre. Nem tudtuk, hogy főszereplőket keresnek, ezért egyáltalán nem izgultunk, azt gondoltuk, epizodistákat válogatnak, esetleg néhány pillanatra felbukkanhatunk majd a filmben. Novák Emil operatőr csinálta a válogatást, meglepett, amikor szólt, hogy szeretné, ha személyesen is találkozna a rendezővel. Koltay Gáborral beszélgetve csak fokozatosan derült ki számomra, hogy Szent László szerepét ajánlja fel. Úgy éreztem, óriási lehetőség kapujában állok. Bár kétségeim is voltak, igyekeztem mindent megtenni annak érdekében, hogy minél jobban játszak.

Az átlagember viszonylag keveset tud az Árpád-korról, a forgatás előtt fel-

frissítette a történelmi ismeretét?

Rengeteg szakirodalmat kaptunk Koltay Gábertól a korszakról, és az egyes szereplők életéről is. Elvezetel olvastam, mert diákként is mindig érdekelt az irodalom és a történelem, jó volt újra találkozni a régi legendákkal.

Mi volt a legnagyobb élménye a forgatás során?

Majdnem három hónapig forgattunk, bejártuk a fél országot, még Erdélybe is átmentünk. Szébbnél szebb tájakat láttam, az egész munka óriási élmény volt. Különösen emlékezetes marad, hogy együtt játszhattam Franco Neróval. Mindvégig hihetetlenül közvetlen és barátságos volt, odaállt a kamera mellé és sokat segített. Sohasem éreztem velünk, hogy ő egy világsztár, aki már rengeteg filmben játszott, nem voltak sztráallűrjei. Amikor rohannia kellett tovább Mexikóba, a következő filmforgatásra, megkeresett, hogy elköszönjön és sikeres pályafutást kívánjon. Hálás lehetek a sorsnak, hogy életem első filmjét egy ilyen nagyszerű csapattal készíthettem.

Hogyan ajánlaná a Sacra

Coronát azoknak, akiket nem hoznak lázba a történelmi filmek?

Ez egy igazi családi film, ami minden korosztály számára élményt jelenhet, még azoknak a fiataloknak is, akik videóklipen nőttek fel. Rengeteg kaland, izgalmas akciójelenet van benne, ugyanakkor történelmileg is hitelesen mutatja be Szent László korát. Nemeskürty tanár úr forgatókönyvében a dialógusok is találóak és tanulságosak.

Hogyan segítheti ez a film színészi karrierjét?

Szeretnék minél érdekesebb karakterű figurákat játszani, ezért ennek a munkának a legnagyobb hozadéka nem is az ismertség, a népszerűség lenne számomra, hanem az, ha sikerülne egy színház társulatába bekerülnöm. Egyébként a 2000. év sok szempontból fordulópont volt az életemben: oklevelet szereztem a színtanodában, készítettkük a Sacra Coronát, és december 16-án megnősültem. A feleségem is művészember: belsőépítész. Boldog vagyok, mert úgy érzem, sikerült benne megtalálnom a másik feletem.

Hollési Zsolt

Szegedre ezerhatszázal többen jelentkeztek

Népszerű az informatika

Idén 149 ezren jelentkeztek egyetemre és főiskolákra, öt százalékkal többen, mint tavaly. Közel 1600-zal nőtt azoknak a száma, akik a Szegedi Tudományegyetem valamely karára nyújtottak be felvételi kérelmet.

Az Országos Felsőoktatási Felvételi Iroda (OFI) összesítéséből kiderül, hogy a korlátlan számú jelentkezési lehetőséggel egyre többen élnek, ebben az évben ugyanis összesen 320 ezer jelentkezési lapot adtak be, ami nyolc százalékkal meghaladja a tavalyi számot. A férőhelyek már nem bővültek ilyen arányban, hiszen míg 2000-ben 54 ezer államilag finanszírozott hely volt az első évfolyamokon, addig most 55 ezer.

A legnagyobb mértékben – hatvan százalékkal – az informatikai szakcsoport iránti érdeklődés nőtt meg. A klasszikus bölcsész szakok is több diákot vonzottak, az ezekre jelentkezők száma huszonkét százalékkal emelkedett egy év alatt. Valamelyest csökken viszont az érdeklődés a jogi és az egészségügyi felsőoktatás iránt. Esti és levelező képzéseken a tavalyinál tíz százalékkal többen kívánnak részt venni, a másodéves diplomás képzésekre pedig 16 százalékkal több hallgató szeretne bekerülni, mint egy évvel ezelőtt.

A Szegedi Tudományegyetem Természettudományi Karán idén 14 százalékkal nőtt a jelentkezők száma. Az intézmény szakjait 2793-an jelölték meg a jelentkezési lapjukon felsorolt képzések között, és mivel egyszerre több szakot is fel-

SZTE-karok	Jelentkezők száma	
	2001-ben	2000-ben
ÁJTK	4285	4107
ÁOK	1242	1280
BTK	kb. 5720	kb. 5200
EFK	826	1207
GTK	1812	1573
GYTK	415	540
JGYTFK	3718	3302
KONZERVATÓRIUM	272	223
MFK	879	518
SZÉF	1169	1146
TTK	2793	2451

hetett tüntetni, így nappali tagozatra összesen 3570, levelező tagozatra 418 lapot adtak be a jelentkezők. Ezek között azonban olyan is található, amelyen valaki a tizenhatodik helyre írta be a biológia szakot, ami a szándék komolyságának megfontolásán túl azért is figyelemre méltó, mert minden egyes jelentkezés után 2500 forintot kellett fizetni. A TTK népszerűnek számító képzései közé tartozik a programozó matematikai szak, amelyen 80 nappali tagozatos helyre majdnem hatvan ezeren jelentkeztek. Még ennél is nagyobb, 6,6-szeres a túljelentkezés biológus szakon, ahol 72 helyre 477-en jelentkeztek. A közgazdasági programozó matematikus képzést három és félszer, a geográfus szakot négyszer annyian jelölték meg, mint amennyi hallgatót felvehetnek az intézménybe. Az úgynevezett kutató szakokkal szemben a tanári szakok iránt kevesebben érdeklődnek, a pedagógus, a geográfus szakot négyszer annyian jelölték meg, mint amennyi hallgatót felvehetnek az intézménybe. Az úgynevezett kutató szakokkal szemben a tanári szakok iránt kevesebben érdeklődnek, a pedagógus, a geográfus szakot négyszer annyian jelölték meg, mint amennyi hallgatót felvehetnek az intézménybe.

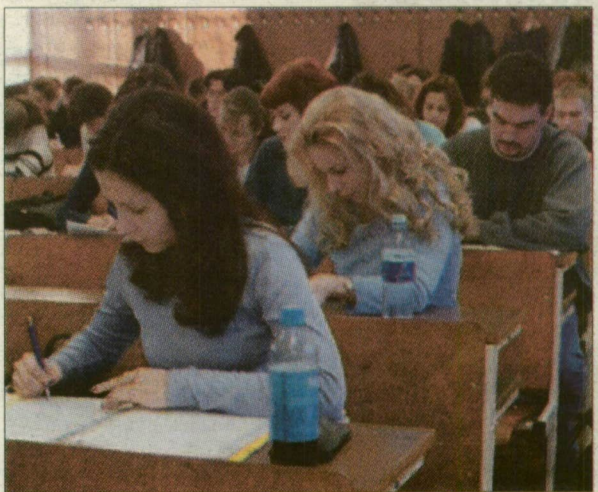
replő jelentkezések száma nem éri el felvehető hallgatókét.

A bölcsészettudományi karon idén tíz százalékkal, 5720-ra nőtt a jelentkezők száma, akik közül 3600-an nappali, a többiek levelező tagozatra nyújtottak be felvételi kérelmet. A túljelentkezés mértékét tekintve ez évben is a kommunikáció szak vezet, a nappali alapképzésben engedélyezett 43 államilag finanszírozott és 10 költségterítéses helyre ugyanis tízszázalékosan kevesebben jelentkeztek. Népszerűségben előkelő helyen áll még a történelem, a magyar, az angol és a német szak, valamint a pszichológia. Jelentősen növekedett a diplomás levelező képzések iránti érdeklődés is, főleg az utóbb említett szakon.

Az általános orvostudományi karon a tavalyihoz képest három százalékkal csökkent a jelentkezők száma. Idén 1242-en nyújtottak be felvételi lapot az intézménybe, akik közül 960-an az orvos, 282-en a fogorvos képzést jelölték meg. Az élelmiszer-ipari főiskolai karra 1169-en jelentkeztek, 55 százaléka nappali, a többiek levelező tagozatra. Az élelmiszer-ipari technológus és gépész szakokon növekedett, a vállalkozás-menedzser szakon viszont húsz százalékkal csökkent az érdeklődés, de még így is háromszoros a túljelentkezési arány.

Az SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karára a tavalyi 3302 jelentkező helyett ebben az évben 3718-an adták be felvételi kérelmet, ami több mint 12 százalékos növekedés. Az előző évekhez hasonlóan most is magyar, művelődésszervező, számítástechnika, történelem és angol szakra jelentkeztek a legtöbben.

Hegedűs Szabolcs

Szeptembertől újabb elsőéves hallgatók ülnek be az egyetemi padosorokba. (Fotó: Karnok Csaba)

El nem tudom mondani maguknak, mennyire irigylem én Szeged városát – szuszogott bánatos arccal Plüss Eta, midőn helyet talált, nem éppen fitnessteremben izmosított fenekének a Zsibbadi brigádvezető dicső tetteire emlékeztető kocsma egyik görbe lábú széknél. – S hogy miért mondom ezt? Mert éppen most olvastam: tíz éven belül három új híddal is gyarapodhat ez a város, míg nekem arra se futja, hogy egy hidat csináltassak a kihullott fogaim helyére – tátott a nem nagyobbra a száját Etácska, mint amekkora fejrést egy agyonéhezettetett cápa is tud produkálni.

Ugyan, hagyjon már engem a három híddal! – gombolta magára legmorcosabb arcát Smúz apu. – Csak nem gondolja, hogy egy olyan várost, ahol 1979 óta egyetlen ilyen vízdísz se építettek, majd éppen most fog hárommal megajándékozni az állam. Mert ha jól tudom, kormányzati segítség nélkül még egyetlen híd járda-korlátját se tudná összehegesztetni az önkormányzat, olyannyira drága mulatság a

XXI. században az efféle építmény.

Maga csak ne nézze le Szeged városát! Ugyanis én egy lokálpatrióta vagyok, s ebből az alkalomból könnyen előfordulhat, hogy megkínálom két balhorppal az állának csúcsát – hevílt az önéretet Snájdig Pepiben. – Mert az lehet, hogy Csongrád megye székhelyének pénztartalékai nem érik el a svájci bankokban szunyókáló arany értékét, de azért egy-két száz forintot csak költhet tán Szeged ennyire fontos beruházásokra.

Meg egyébként is – szólt közbe, söröskorsóját lóbbálva Bika Jenő –, központi pénzforgások is rendelkezésre állnak majd.

Központi? Meg pénzforgás? Ejnye már, Bika úr, hol tanult maga ilyen veretes szavak – hűlt ki a cigaretta Snájdig szájában. – De ha arra gondol, hogy majd Pestről küldenek ide a végekre forintokat, csak megkérdézném: mitől ennyire derűlátó? Ugyanis az elmúlt évek példái azt mutatják: egy likas rézbakancsot sem kapott Dél-Magyarország autó-

Belami hídjai

(Németh György rajza)

pálya-építésre. Miközben se közel, se távol nem találtaik olyan országgyűlési képviselő, aki ne ígérte volna az elmúlt tíz esztendőben: az se baj, ha izomlázat kap a nyelve a lobbizástól, de

akkor is elintézi – hipp és hopp, hamarosan ideér a sztráda. De azt se nagyon vettem észre, hogy iparteremtő beruházásokra (na, ugye, hogy én is tudok szépet mondani!) érkeztek vol-

na pénzek. Pedig hát ezen a régióig igencsak lett volna mit segíteni. Hiszen – mint azt már többször is említettem sör előtti felszólalásaimban – már megszámolni sem lehet, hány

gyárat zártak be Csongrád megyében.

– És a Széchenyi-terv, meg a helsinki 4-es folyosó? Az magának mind smafu? – sírta el magát Cink Enikő, mert szegénykém már annyira beleélte magát a szép látványba, amikor majd gurigatják a söröshordókat az új hidakon.

Ugyan, ne bosszantson már, Encikém! Inkább, ha már ennyire beleszerelmesedett a tervekbe, nézze meg azt is, mit mondanak a szakemberek a költségekről. Csak egyetlen híd többbe kerülne, mint 5 milliárd forint, mai áron számolva. És akkor még nem is beszélünk szanalási, meg egyéb, várost átalakító költségekről. Mert azt mégsem gondolja, hogy Ló Elek nagyanyjának az erkélyéről ugranak majd föl a kocsi a hídra! – vesztette el a nagy tusakodásban a kulcsomját és a türelmét Snájdig. – Éppen ezért azt mondom, fejezzük be itt és most az álmodzást, és beszéljünk meg az új hídokról.

Tudja mit? – szólt meg, nem éppen halkan Belami. – Szerintem meg legalább az államainkról ne beszéljen le minket,

hacsak nem akarja, hogy belegyömöszöljem a fejét egy rozsdás gumicsizmába. Igenis hadd reménykedjünk – egyszer eljön az idő, amikor műfelénk is meg-lódnak a bérek, kaput nyitnak új üzemek, sztrádat köszönt-hetünk Szeged határában. S ebbe a nagy fellendülésbe beleférhet kongresszusi központ, fedett uszoda, de még Tiszánkon átívelő betonmonstrum építése is. Szeged vezetői meg csak harciaskodjanak, pályázzanak, követelőznek. Aztán, ha nem is három, de egy híddal gazdagabbak leszünk, már arra koccinthatunk – na, ugye hogy megérte? Szóval, álmodzozunk és gondolkodjunk pozitívan – javasolta Belami, s hangján érződött, túl sok ellentmondást nem igazán szeretne elütni.

Végül is miért ne álmodzozhatnánk? – merült alá gondolataiban Plüss Eta. S azon törte a fejét: ha már ennyire sok bizakodásra ad okot a jövő, nem kéne-e találni egy olyan, államilag megsegített pályázatot, ami az ő felső fogorvosán átívelő hídjának építését támogatná?...

Bátyi Zoltán